

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Kazinczy-utca 808. sz. hová a lap szellemi részét
illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A főtanoda könyvnyomdája, hova az előfizetési penzek
és reklamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor
ára 6 kr.; bélyegíthetők minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten:
Lang Leopold, Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler
(Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész iven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 „ 50 kr.

Előfizetési felhívás.

a

„Székely Hirlap“

politikai, társadalmi és a maros-vásárhelyi

„Jogász-Egylet“ közlönye.

1874. évi második félévi folyamára.

Előfizetési díj:

Jul.—decz. hat hóra 3 frt — kr.

Jul.—sept. három hóra 1 „ 50 „

Az előfizetési pénzeket kérjük postautalvánnyal Maros-Vásárhelyre az ev. ref. főtanodai könyvnyomdába, a „Székely Hirlap“ kiadóhivatalának küldeni.

A lap kiadását f. évi július 1-én kezdve, helyi ref. főtanodai könyvnyomdász Imreh Sándor vette át, kihez az előfizetési pénzekon kívül a felszólamlások és a lapba beiktatandó hirdetmények is küldendők.

M.-Vásárhely, 1874. jul. 6-án.

A miniszteriumoknál szándékban van, hogy az országgyűlés lefolyása után komolyan hozzá fognak hatáskörük részletes tanulmányozásához; az ez iránti tanulmányoknak föl kell ölelniök az egész ügykört, a közegeket, melyek az ügyeket különbféle fokokon elintézik, az ügyforgalom mennyiségét és terjedelmét, a közegek számát, továbbá az ügyek formai elintézését és az ez által igénybe vett munkaerőt, s végül a különféle kormányzati ágak közegei között egyes ügyek ellátásánál szükséges érintkezéseket.

A miniszteriumokra nézve tehát a nyári idény nem lesz most saison, dolog lesz elég csak meggyőződik azt az alig két havi szünidő alatt.

Főlölesleges nyilvánítanunk, hogy e munkálatoknak, mi szemben a mostani rendezetlenséggel, mily fontosságot tulajdonítunk, sőt abbéli kívánságunkat is főlölesleges kifejeznünk, hogy e tanulmányok a lehető legalaposabbak és legsikeresebbek legyenek, s ha ezen kívül kívánhatnánk valamit, az az volna, hogy vajha e tanulmányok már évekkal ez előtt elkezdődtek volna és most már ne tanulmányok, hanem eredmények feküdneek előttünk.

A tanulmányozás azonban magára még nem elég, mielőbb, s ha lehetséges az első ülésre előterjesztendők lennének a javaslatok, a mutatkozó hiányok, s a közigazgatási ágbn szükséges reformok iránt, s ha már a takarékosági elvet

vettük magunk elé, ki kellene e javaslatoknak terjedni arra is, hogy minő ügyeket lehetne az egyes szakmákból kiválasztani, s vagy egészen elejteni, vagy czélszerűbben más szakmába áttenni; továbbá, minő változtatásokat lehetne tenni az ügyek elintézésére nézve és mind érdemileg, mind pedig alakilag az elintézés módját illetőleg; s végre, mily változások volnának lehetségesek annak folytán a személyzet számában és hatáskörében, s mi volna ezen változtatások pénzbeli eredménye?

A pénzbeli eredmény vagy is megtakarításokra nézve valami vérmes reményeket rem táplálhatunk, de annál többet remélhetünk tőlük magának adminisztrationk állapotának javítása iránt.

Az elvitázhatlan, ha képes valaki az adminisztratio javítása iránt illetékes véleményt adni, úgy azt a valakit első sorban az adminisztratio közegei közt kell keresnünk. Ha őket képteleneknek tartanók erre, elfogultságuk vagy önérdékük miatt, úgy azokat, kik az adminisztratiót csak könyvek vagy újságokból ismerik, képteleneknek kellene tartanunk tudatlanságunk miatt.

Mi általában a királyhágón innen jobb véleményben vagyunk hivatalnoki karunk felől, mint sokan és nem hisszük, hogy létezésének rövid ideje alatt a vén bürokrátia minden bűnét elcsátította volna, hogy az adminisztratiót önmaga czéljának és a magosabb rangfokozatokba emelkedés gépezetének tekintse, s e mellett megfellekkezze mind azon magasabb czélokról, a melyeknek az adminisztratio csak alárendelt eszköze, s ép ezért hajlandók vagyunk nagy súlyt helyezni a kormány közegeinek véleményére az adminisztrativ reformkérdésben.

Az iránt azonban csakugyan szükségünk van megnyugtatóra, hogy e közegek föladatuk súlypontját helyesen fogják fel és ne az adminisztratio formálításaiba, hanem az anyagi törvények gyökeres reformjába helyezzeek át.

A miniszteriumok és hatáskörök más beosztása tehet ugyan valamit az adminisztratio egyes ágainak könnyítésére s czélszerűbb vezetésére, de általában nagyon keveset fog segíteni közigazgatásunknak a közönségre nézve érezhető bajain, a melyek annál inkább nyomják vállainkat, mentől súlyosabbak a pénzbeli áldozatok, a melyeket értük hoznunk kell.

Legfőbb szükségünk a közigazgatást szabályozó anyagi törvények módosítása, s a még hiányzó megalakítása; eddigi alkotásaink ez irányban nem voltak a legszerencsésebbek, zavarosak s többnyire inpracticusok; némelyiket nem értik azok, kiket illet, másokat még mi magunk sem, kik azokat csináltuk; aztán akár hány van, mit végre sem lehet hajtani.

Mindezen segíteni kel, az optimizmus üvege tulrózsás színben mutat, tartunk tiszta kristály

üveget szemünk elé, melyen a tárgyak vajd nagyságukban rajzolódnak le.

Egyszeresitenünk kell a belső ügyvitelt, szakítsunk már végre valahára a korunkban is systematizált rubric rendszerrel, szüntessük meg az apróbb ügyeknek több fokozaton való áthureczolását; biztosítsunk az alsóbb közegek számára ne csak felelősséget, hanem nagyobb hatáskört is; ébresszük hivatalnokainkban a munkásságot, s a szolid szellemet, s ne tekintsük őket ellenségeinknek.

Ezek és ehez hasonló az eszközök, a melyek minket kívánt czélhez a jó adminisztratiohoz vezetnek, a mely olcsó is legyen, de gyorsabb és jobb is a mostaninál.

Országgyűlés.

Napirenden van a választási törvényjavaslat tárgyalása.

Lényegesebb momentumok Dr. Polit pancsovai képviselő beszéde és Tisza Kálmánnak erre a július 3-ki ülésben tett reflexiója.

A demokrácia Magyarországon még soha erősebb támadást nem szenvedett, mint midőn Dr. Polit pancsovai képviselő annakjelvi alapjára fektette politikai programját, „a nem nemzeti, hanem nemzetiségi Magyarországot, melynek hivatása a keleti svájcz-á lenni vagy nem lenni.“ A 48 ki alkotmány is soha még keményebb kritika alá nem vétetett, mint dr. Polit által, ki abban princípiumát keresi e magyar faji hegemonia tarthatatlanságának.

Polit ur különben — noha Oroszországban nevelkedett s állítólag a czár költségén — elég jól tud magyarul s eszes és tanult, hanem igen ravasz ember benyomását teszi, ki tettetett hazafiságával és ügyes frázisaival a szélsőbal balgait nem egyszer éljenzésre ragadta.

E bárgyu éljenzés boszantóbb volt, mint a szónok fenyegetése, melylyel beszédét végezte: „Philippinél találkozzunk“, mert ez csak neveltséges volt.

Politnak a jobboldalról nem felelt senki, a min igen elszomorodtunk. Tisza Kálmán fog neki felelni holnap és Schvarz Gyula beszélt ellene ma, kinek beszédében legsikerültebb volt az a rész, hol az általános szavazati jogot épen demokratikus és szabadelyű szempontokból támadta meg. Politnak egy rövid fölszólalása után, melylyel védszavai félremagyarázása ellen protestált, az ülés eloszlott.

Erre történt Tisza Kálmánnak tegnapelőtti ülésben tartott fényes beszéde.

A 3-ki országgyűlés képéből azt az igazságot merithetjük, miszerint a magyar nemzet beszámítás alá eső képviselői közt nincs válaszfal, midőn a nemzet és az állam támadatik meg. Egyetértünk most már mindnyájan a balközéptől kezdve a szélső jobbig, hogy a nemzetiségi tulzók és államellenes izgatók paczkázásait túrni tovább nem lehet. Tisza Kálmán beszéde fordulópont nemzeti-ségi politikánkban. A káros transzakezióknak végét szakítja, a nemzeti egység elvét fönnem hordozza, a gyengeséget elitéli, az erélyt és összetartatást a parlamentben inaugurálja, az erélyt és kitartást a kormánytól megköveteli.

A beszéd után, melyet Tisza Kálmán tartott és a hatással szemben, melyet aratott, csak azon kell sajnálkoznunk, mondja a Ref. hogy Tisza Kálmán maga is

nem oly politikát követ, minőt mai fölszóllalása követel, hanem vele ellenkezőt. — Nem támadt-e föl ma, ha csak egy peregre is, midőn beszédére fölajlani látta a magyar hazafiságot a parlamentben, nem támadt-e föl a gondolat, hogy mily impozáns erő fekszik paragon, télenességre és terméketlenségre kárhoztatva a téves pártállás által, mely a magyarságot ellentett táborokra szakasztja? Nem jutott-e eszébe, hogy dr. Polit beszéde csak e körülményből meríti bátorságát, s a mozgalom, melynek a páncsovai képviselő ur szószólója volt, e meghasonlásból táplálkozik? Mily impozáns hatalom ez a magyarság: ma látható volt. Ha ez egy táborban állana: mivé lenne Polit, Miletics, Babes; a znyói, turóc-szent mártóni és rőcsei merénylők honnan vennék a bátorságot?

Szép volt a beszéde, de csak beszéd volt, és verba volant. Holnap fölmelegszik rajta az egész ország; de holnapután ismét kihül s az egerek és patkányok tovább fognak rágódni az ország alapjain, mert a macskák egymással veszekesznek.

Tisza Kálmán fényes tehetsége nemcsak kárba vesztett eddig, de sok kárt is okozott s csak keveset használt.

Vajjon most — annyi csalódás és oly sok keserű tapasztalatok után — a nemzetiségi támadások és az alkotmányi erők gyöngeségének szemeláttára — fog-e Tisza Kálmán politikáján, fog-e pártállásán változtatni, ez az a nehéz kérdés, melyet mai beszéde után lelkünkben fölvetünk? Felelni rá képesek nem vagyunk. Ha nem fog, ha Tisza Kálmán marad a régi, akkor alkalmilag, fényes szónoklatokkal, úgy mint ma, jeles szolgálatokat tehet a hazának s momentán lelkesedést ébreszthet személye iránt: de tartós bizalmat kelteni nem fog s negatív politikájával csak ama vésztes tényezők malmára hajtja a vizet, melyek ellen ma oly fényesen és nagy sikerrel sikra szállott.

A negyedik ülésben a rabbi szeminárium ügye került tárgyalás alá, midőn egyszersmind elhatároztatott, hogy 6-kától kezdve az ülések a választási törvényjavaslat befejezéséig 10 órától 3 óráig fognak tartatni.

Törvénykezési értesítő.

T. L. Nagy Ernye ügye a kir. táblán 1704. 1874. bünt. szám alatt még június 5-kén ellátatott; az elsőbírói vádhatározat helyben lett hagyva.

TÁRCZA.

Hat év múlva.

(Beszély.)

(Folytatás.)

Ödön halvány arcza pirulni kezdett; nehán y pillanatilag egyetlen szó sem jött ajkaira. Majd összefonta karjait, nehányszor végigsétálta szobáját s végre megállott Jakab előtt.

— Tehát, még mind nem mondtál le borzasztó életmódodról? — kérde haragnélkül, keserűséggel.

— De igen; lemondtam; jelenleg nagyon fényes állásom van, — felelt Jakab, szivarát szája végére forgatva.

— Micsoda fényes állás? — kérde Ödön, vállán vonva egyet.

— Jelenleg olyan titkár forma komornik vagyok méltóságos Bánházi urnál.

Ödön arcza egyszerre elhalványult s reszkő ajakkal szólt:

— Te, Bánházinál?!

— Én, persze, hogy én.

— Az lehetetlen!

— Ellenkezőleg, annyira lehetséges, hogy jelenleg épen semmi szándékom és okom nincs e jó állomást odahagyni.

Ödönnek e körülmény legtávolabbról sem fordult meg fejében és most, hogy tudomására jött, egyszerre számaltalan, kétségbejítő gondolat zavarta meg esztét, a nélkül hogy öcsese szavainak igazsága felől teljes meggyőződésel bírt volna.

— Lásd, kedves bátyám, — folytató a komornik a legborzasztóbb hidegvérűséggel — én tudom, hogy ama viszony, mely minket egymáshoz csatol, neked igen nagy terhedre van jelenleg; épen ezért ígérem, hogy titokban fogom azt tartani, ha elárulnád, ez borzasztó gyöngédségség volna télem, irántad. Daczára azon nagy ellen-

Sz. M. Ny.-Gálfalva, a semmisítőszék-től az iratok leérkeztek, sürgetni fogjuk expedíaltatását.

Szemenyei ügyvéd B.-Pest 7584. és 7585. számok elintézését sürgettük, azt hisszük mielőbb kedvező eredményről értesíthetjük.

Péntek Gábor ur Debreczen. Legyen ön nyugodtan, érdekei nincsenek veszélyeztetve, a kívánt fizetési rendelvényt kapta-e **gr. H. A. Jobbágyfalva** a semmiségi panasz június 26-ról 8071. sz. alatt felterjesztett, lehetőleg siettetjük az expedíót!

K. L. S. Szt.-György Gál Károly Blamenfeld ügyben az ítélet kihirdetés közbejött hivatalos akadályok miatt a közölt határnapról elmaradt; nagyon sajnáljuk, hogy mielőbb egy újabb határnapot nyerhetünk.

Engedelmet kérünk, hogy a többi előttünk fekvő megkeresésének részint elfoglaltatásunk, részint a tudakozódással járó nehézségek miatt még eleget nem tehetünk; jövő számban sorra fogunk referálni ezekről is.

Pertári tárgyalások.

Július 9-én.

Orosz János e. Kovács Rávika s társai, Bukaresti János e. Kormos Péter, Dávid Károly e. Vajna Elek s társai, Gligor Sándor s társai e. Gligor Gergely hagyatéka, özv. Simon József e. Tolnai Gábor társai.

10.

Biris Nasztaszia e. Biris Juon Biris József, Boér Albert e. Gersch Ábrahám, Bungya Stefán e. Drágus Vaszi, Theil Mária e. Broser János, Nagy Ferencz e. Virágháti János hagyatéka, Bartha Borbára e. Stefáni Demeter, Biró Eszter és társ. e. Kerekes Tamás, Silvester János e. Gaál L., Bucza Papp Anna e. Bucza Bucza József, Horváth Ferencz e. Sámuel Melczer s társai, ifj. Bereczki Póli e. id. özv. Bereczki Pálné, Petraskó Gergely hagyatéka e. Jakab János, Petraskó Gergely ha-

szenvnek, melyet irántam egy idő óta tanusítás, — t. i. mióta Körtvésen egy alkalommal kissé kompromitáltak, — én nem gyűlöllek, sőt segédkezé semet felajánlom neked...

— Valóban, te segíteni akarsz rajtam? — kérde Ödön kételkedő arccal.

— Mindenesetre, — mondá a komornik.

— Jól van; rajtam tehát csupán egy módon segíthetsz; nagy jótéteményt tehetsz velem...

— Talán szerelmeddel akarsz célhoz jutni?

Ej ne beszély te arról! — mondá Ödön haraggal tekintve öcsésére.

— Nő, jól van, beszély hát, mit kívánsz tőlem? Azt az egyet előre mondom, hogy életmódomról ne is kísérs meg eltéríteni...

— Úgy? — felelt Ödön kedvetlenül s elhallgatva, lassu léptekkel sétálni kezdett.

Néhány perczig csend volt, azután Endre megszólalt:

— Semmi mondanivalód nincs? — kérde, és úgy tett, mintha távozni akart volna.

Ödön pillanatig még habozott, akkor megállott öcsése előtt s kezeit összetéve, szólt:

— Édes Endre, kérlek, fogad el azon ajánlatomat, melyet ezelőtt hat évvel tettem; hidd el boldogabb leszel, mint jelenben vagy...

Endre — vagy, ha tetszik Jakab — türelmetlen mozdulatot tett, azután megveté hátát a karszékekben, lábait egymásra helyezé s egy nagy füstöt fújt Ödön felé.

— Mondtam már, hogy e themát kinem állhatom, ne beszéljünk róla. Nekem nagyon ártana a falusi lég, még nem is tudnék foglalkozás nélkül egy helyben maradni, kivált falun. Ajánlatodra jól emlékezem most is azt mondtad, hogy eltartasz te engem egész halálomig. Köszönöm szívességedet, de én nem fogadhatom el, kivált mostani helyzetemben. Ne is szóljunk többé erről... De késő idő van már, hiszen éjfél van — szólt Endre megtekintvén óráját — ideje, hogy haza menjek. Isten veled. Jó éjt; majd beszélünk még...

gyatéka e. Jakab János, Petraskó Gergely hagyatéka e. Jakab János, Soós Mária e. Soós Pál, Hirschmann Adolf e. Horovitz Sámuel, Br. Josinczi Ilka e. Wiégner Szeán, Nagy Lidia s társai e. Nagy József, Orhonás Mihály s társai e. Ohnecz Jánosné, Gáspár György e. Ercsei József, Deési Gáborné e. Deési Károly s társai, Fronum György e. Schuller János, Schertzer Mária e. Schertzer M. s t. Fülep Izák e. Sándor Pál, Baruch Gyula e. Frankl Jakab, Pokorny Lipot e. gr. Tholdalagi Mihályné, D. Weinfeld e. Ötves Antal csödtömege.

11

Farkas Ábrahám e. kir. kincstár, Broter Sámuel e. Kondert Benjámin, m.-vásárhelyi urad. ügyesség e. Farkas Ábrahám, Weber György e. Botta Gergely, Kerestély Kálmán e. Gálfalvi Zsuzsánna, Ifj. Szarvadi Lajos e. özv. Orbán Miklósné, Sipos György s társai e. Sibos Jánosné s társai, m.-szent-annai ev. ref. egyház e. Mátyás István, Szabó Imre e. Szabó János, Moldován Miklós e. Bedő Sándor s társai, Dobolyi Sándor e. gr. Toldi Lajos örökösök, Dobolyi Sándor e. gr. Toldi Lajos örökösök, Szabó János e. Moldován Dániel, Ugrai Gyuláné e. Dancziger Sámuel.

Végtárgyalások.

Július 10.

Mera Juon a Nonukulaj és Bád Vaszi lopás bünt. ügye, Terelván Simion s Korta Juon gyilkossági kísérlet.

Július 11.

Gál József és Gál Miklós súlyos sértés, Bumbu Antonie pénzhamisítás.

Jogi rovat.

Az 1869. ápril 8-án a váltó végrehajtások tárgyában kelt igazságügyminiszteri rendelet 3. §-a.

Váltóügyekben a biztosításvégrehajtás gyakran azon alapon kértik, mert alperes ellen egy másik végrehajtással kérelem lépve fel, ez által a követelés veszélyeztetésének valószínűsége forogna fenn.

Elégséges alap-e ez a biztosításvégrehajtás elrendelésére, melynek az elől irt rendelet és §-a pontja szerint akkor van helye, midőn valószínűsége forog fenn?

Ödön tudta, hogy a viszony, melyben Bánházi komornikjával van, nem maradhat titokban; ha pedig napfényre fog jöni, akkor, a ferde társadalmi elvek, öcsésének hibái miatt őt fogják a földig alázni és büntetni. Bánházi család büszkesége kidobna köréből mindenkiket — a társadalom legszigorubb és legferdebb szabályait sértve — legcsekélyebb mértékben is szeggyent hozna a nagy ósok nevére.

Milyen nevelésnek tűnnék föl, minő nevelésesen hangzanék ez állítás, hogy: a Bánházi komornikjának bátyja nőül akarja venni a Bánházi leányát.

És, ha sikerülne titokban tartani öcsésével való viszonyát, kilétét; ha ez örökre titok maradna, mi tenné akkor?

E titok bizonyára ő reá, Ödönre nehezednék egész súlyával; és minő családi boldogság lenne az, melynek minden csöppje, minden percze meg lenne mérgezve egy gondolat által. Valjon ily alattomos módon, — mondhatni csalással — közeledhet-e céljához oly ember, kinek becsületéhez, jelleméhez azelőtt egyetlen csorbitó lett, vagy szó, soha sem férhetett?

Alig tudott eligazodni gondolatának tömkelegében az eredmény, mindenképen az volt, hogy tervei mind dugába dültek és egyetlen szomorú körülmény minden szándékát letörtelte, reményeit légvárakká változtatta.

Eleinte arra gondolt, hogy a várost elhagyja, visszautazik magányába s egész ittmulatását úgy fogja tekinteni, mint egy szép álmot, melyből, egy kellemetlen fordulat fölébreszté; azután eszébe jutott, hogy ez álomnak egy kis része, mind ábránd, meg egy szívére rajzódott kép, talán örökre meg fog maradni. S míg egyfelől ez eltávozni készítő körülmény untalan sürgel, hogy utazzék el: másfelől szerelme — mert azt nem tagadta, hogy Margitot szereti — ellenállhatlan varázserővel vonta vissza s azon elhatározásra bírta, hogy Margitot még egyszer okvetlen látni fogja.

(Folyt. köv.)

annak, hogy a követelés azon idő alatt is, míg véghatározat hozatnék, veszélyeztetve van.

Első foku bíróságaink legtöbbje a kérdést számos eldöntött fekvő eset szerint igenlőleg döntötte el, s a kért biztosításívégrehajtást sok ily esetben elrendelte.

Közelebből azonban egy végzést vettünk a d. i. i. kir. törvényszéktől, mely folyamodót biztosításívégrehajtás iránti kérelmével elutasította, indokolásul azon felfogást érvényesítvén, hogy ily kérelmet csak a veszélyt igazoló megtörtént dolgokra, melyek okmány-szerűleg ki mutatandók, nem pedig leendő tényekre, melyek okmányszerűen nem is igazolhatók, lehet fektetni.

Elméletileg ezen felfogást correctnek kell ismerünk.

Általában áll ugyan is az, hogy valamely kérelem teljesíthetése kérdésében csak a kérvény beadásának idejéig felmerült tények, nem pedig oly dolgok határozhatók, melyek csak a kérvény beadása után következhetnek; a kérdés veleje éppen a körül forog: vajon a kérelem tekintette! az időre, melyben az beadatott — jogos-e vagy sem?

Igy véve fel a kérdést, az ily biztosítási végrehajtási kérelemnek hely nem adathatik, mert a kérvény beadásáig alperes ellen a kérdéses végrehajtás még nem fogadósítottatott, s általában még mi sem történt, mi a követelés veszélyeztetését igazolná, mert a kérvényben hivatkozott, netán más korábban, vagy egyidejűleg beadott végrehajtási kérvény benyújtása, miután az azért folya-módó azzal még el is utasíthatatik, magában véve a követelés veszélyeztetését igazoló körülménynek még nem vétethetik.

Ép oly kevésbé eshetik kifogás alá azon általános jogi tétel, hogy nem elég valamely ténykörülményt állítani, hanem törvényszerűen be is kell azt bizonyítani.

Ezen elvnek sem felel meg a kérdéses biztosítási végrehajtási kérelem, mert nem létező tényeket természetesen bebizonyítani sem lehet.

De talán más következtetésekre esünk, ha a dolgot gyakorlati szempontból fogjuk fel, s ha inkább a jogszolgáltatás lényegére, mint merev formáira tekintünk.

Tegyük fel az esetet, hogy egy és ugyanazon alperes ellen két hitelező jogérvényes határozatok alapján a kielégítési, — más két hitelező pedig ezen kielégítési végrehajtási kérvények, illetőleg az azok folytán hozandó végrehajtási végzések alapján a biztosítási végrehajtást kéri elrendeltetni.

A fentebbiek szerint csak a kielégítési végrehajtás rendeltetvén el, az azt kérő hitelezők részére, ellenben a biztosítási végrehajtásért folyamodók, ezen kérelmekkel elutasíttatván, alperes vagyona csak amazok részére foglaltatik le, míg utóbbiaknak az ezen végrehajtási végzések alapján később megújított és ez uttal már teljesíthető kérelmek folytán csak a felülzálogolás száraz morzsái jutnak.

A bíró tehát, ki ma a kielégítési végrehajtást érintett két hitelező részére elrendelte, saját tényéből tudja, hogy azon ténykörülmény, melyre a másik két hitelező követelése veszélyeztetésének igazolásul hivatkozott, csakugyan bekövetkezett; ki tudhatja, hogy ha ezen hitelezőket ma el is utasítja, azok holnap az elrendelt végrehajtás alapján kellően felszerelt új kérvényt adhatnak be; ki tudja, hogy ez esetben a kész biztosítási végrehajtást elrendelni kell; ily körülmények közt mégis megengedi, hogy alperes vagyona csak a kielégítési végrehajtást kérő hitelezők részére lefoglaltassék.

Ezen eljárást helyes, s annál kevésbé tarthatjuk jogosnak. Ez ily alakban nem igazságszolgáltatás, hanem merev formalizmus, melynek magát a lényegeket oktalanul áldozzuk fel.

És nem válik-e a jogszolgáltatás nevetségessé oly esetben, midőn éppen az elutasított hitelezők a jóhiszeműek, — azok pedig, kiknek részére a végrehajtás elrendeltetik, csak alhitelezők, mi a demoralisatio a családok és kijátszások korszakában több végrehajthatók találkozása esetében, a szerencsétlen véletlen folytán vajmi gyakran előfordulhat!

Ha ezt kikerülni s a jogszolgáltatás lényegén magunkat tultenni nem akarjuk, ez esetben, ha egy adós ellen akár a kielégítést, akár biztosítási végrehajtás rendeltetik el, egyidejűleg el nem utasíthatjuk azon hitelezőket, kik követelésük veszélyeztetése alapján, ugyanezen adós ellen a biztosítási végrehajtás elrendelését kéri, habár ezen veszélyeztetést okmányszerűleg nem igazolnák is.

Itt a bíró a fél által nyújtandó bizonyítékokra nem szorulhat; előtte fekszik azon körülmény, hogy az adós ellen egy más kérvény alapján, a végrehajtást már elrendelte.

Ezen körülményt mellőzni, studni azt, hogy a veszély csakugyan fenn forog, s a hitelezőt mégis elutasítani azért, mert a veszélyt okmányszerűleg nem bizonyította, tehát a féltől bizonyítékot követelni az iránt, mit a bíró úgy is s mi e szerint további bizonyítást nem igényel, — ez oly eljárás, melynek értelmét fel nem foghatjuk.

Az erdélyi kath. auton. státus gyűlés

Junius hó 30-án vette kezdetét, mint tudósítónk írja, a gyűlésre meghívott 125 világi és 62 papi tagból megjelent 55 világi és 51 egyházi tag. A világiak tehát most először 1868-tól fogva tényleges többségben voltak; de ez senkinek, ki a helyzetet csak kissé ismeri, aggodalmat nem okozhatott és nem okozott, mert mi erdélyiek e tekintetben az ellentétek kiegyenlítése körül már annyira haladtunk, hogy egymástól elváltan miről sem akarunk tudni, mert ügyünk közös, egyaránt érdekel mindnyájunkat és így a hit egy-sége mellett még az érdek azonosság az, mi minket együttes működésre vezetett és a világi és papi elem közti állítólagos differentiákat és elválasztó falakat, — egyszer mindenkorra eloszlatta és megsemmisítette.

Ily körülmények között meglehetősen nyugodtsággal jelentek meg a tagok mult hó 30-kán estve a püspöki lak tágas nagy termében — mely már annyi nevezetes világi és egyházi gyűlést látott falai között lefolyni — egy előértekezletre, melynek hivatása lett volna az első gyűlés napirendjét megállítani.

Az előértekezleten a gyűlés tagjai jelentékeny számmal jelentek meg. Ott voltak b. Jósika Lajos világi elnök ur őnmaga; br. Apór Károly királyitáblai elnök; Mikó Mihály főispán; Simon Elek kolozsvári polgármester; az országgyűlési képviselők közül Lukács Béla, Ugroń Gábor; ott a kath. status egyik tevékeny veteránja, hilibi Gál János; az egyházmegyei igazgatótanács teljes számmal, szóval oly jeles egyén, milyenekkel ritka gyűlés dicselkedhetik; és kik elég garantiát nyújtottak az iránt, hogy a dologról és a dologhoz akarnak szólni.

Az értekezletet rövid szavakkal br. Jósika Lajos vil. elnök nyitotta meg, felkérvén br. Apór Károlyt, hogy az értekezleten az elnökséget átvenni szíveskedjék; ki engedve a megtisztelő felhívásnak, az elnökséget a 3 óra hosszat tartott értekezlet alatt szokott tapintattal vezette.

(Vége köv.)

Mi hír külföldön?

— **Ausztria.** Az öreg „Frdbl.“ meghazudtolja több hirlap hozta azon hirt, mintha Andrásy gróf a hadügy-minisztériumban történt változás alkalmából egy köriratot menesztett volna az osztrák-magyar monarchia képviselőihez, melyben kijelentette volna, hogy Kuhn visszalépése és Koller kinevezése „csak a belpolitika ténye s nem szolgáltathat okot arra,“ hogy a külföldi diplomatiát annak megbírálására „felhívjuk.“

A „Deutsche Zeit.“ írja, hogy Galicziában egyházi mozgalom indult volna meg, egy önálló ruthen népegyház létesítése iránt a német ó-katholikus egyház példájára; s e mozgalom napról-napra nagyobb mérveket ölt. (Hát ha e mozgalomban, mint a német ó-kath. mozgalomban, Bismarcknak, — az oroszoknak lenne része.) Mint halljuk, a tartományi kormány már elrendelte ezen „állam-veszélyes“ izgatások legéberebb szemmel tartását.

— **Franciaország.** A „N. Fr. Presse“ egy párisi távirata jelzi, hogy Chambord gróf manifestuma kész a megjelenítésre, és hogy ezen körülmény okozta MacMahon napiparancsát! Más oldalról jött párisi hírek szerint Bruu Lucian képviselő és Vaucay ur Frohsdorba utaztak Chambord gróffal értekezendők.

— **Németország.** Bismarck „N. All. Z.“ című hivatalos lapja a katolikusokat egy sorba állítja az „Internationale“ socialistáival; nevezetesen a londoni határozatokra vonatkozólag ezeket írja: „Ha egyáltalában bi-

zonyítékokra lett volna szükségünk az ultramontán agitatio internationalis jellegének feltüntetetésére, akkor ilyet bőven szolgáltat az angol katolikusok egyletének legújabb határozata. Az ultramontán propaganda ez által mindinkább közeledik azon „internationalis“ törekvésekhez, melyek irányuk- és jellegükön fogva majd minden kormányt a legéberebb felügyeletre és hatályos rendszabályokra kényszerítettek.“

— **Spanyolország.** Az Estella melletti csatáról Dorreguaray Don Carloshoz Abaruzzá-ból következő táviratokat intézett: „A köztársasági hadsereg rendetlen futásnak eredt: Concha, Verdugo és Molina tábornokok és több tábornoki főtestület esett; az ellenség veszteségei tetemesek, a Martinez-hadosztály egyedül 800 embert vesztett; a mieink 4000 Remington-féle fegyvert szedtek össze a csatáról.“ — A második távirat pedig így hangzik: „Az ellenség ágyutelepei 27-ikén délben nyitották meg a tüzet, mely nagy élénkséggel d. u. 5 óráig tartott, mikor is egész vonalunkat megrohanta; de visszavetett és vezérei elesével vad futásban keresett menekülést. Abarzuza és Zadal a lángok martalakai lőnek. Számos fogoly és fegyver esett hatalmunkba. Veszteségeink nem nagyok, de mégis érzékenyek. A csatátér iszonytatón néz ki: ez a legnagyobb az eddigi diadalogok közt.“

Vegyes hírek.

— **Királyi pár** hír szerint október elején jön Buda-Pestre, s két hónapot töltenek, részint a fővárosban, részint Gödöllőn; a király ő felsége jelenleg a brukki táborban időz.

— **A polgári dalárdának** mult vasárnapon rendezett dal- és zeneestélye minden várakozást felülmúlólag sikerült. A Rákosi-féle kert zsúfolásig megtelt, s szerencsés volt, ki asztalhoz férhetett. Rég láttunk ily nagy és csinos közönséget együtt, melyet a dalárda és honmaradott második zenekarunk fölváltva mullattatott. Estve felé mindkét pavillonban táncz lett improvizálva, s a mind végig kedélyesen mullatott közönség csak reggeli 3 órakor oszlott szét.

— **A kolozsvári zeneconservatorium** javára e hó 3-án Kolozsvárt a nyári színházban tartott műkedvelői előadás fényesen sikerült; Souppenek „Nőnévelde“ című csinos operettjét adták, melyben a szereplők közül első sorban városunk kedvence Engel Giza kisasszonyt emeljük ki, ki minden várakozást felülmúló sikerrel énekelte Helena szerepét. Az előadást Marcell vezette, s mint írják a színházban még akkora közönség soha sem volt, mint ez előadáson, s így a conservatoriumnak szép jövődelme lehetett.

— **A mészárosok rétje,** mely városunk nyugoti oldalán a Maros bal partján terül el, egész kis várossá lett átvárázsolva; az eddig legelőnek használt széles térségen csinos barakok s azok előtt hosszában diszes sétányok foglalnak tért, utóbbiak már zöldellő 3—4 éves vadfakkal beültetve. A rövid idő alatt eszközölt meglepő eredmény, derék honvéd alezredesünk Szabó János érdeme, kinek személyes felügyelete és vezetése alatt történt az építkezés; mint halljuk az őszi hadgyakorlatok alkalmával 3—4000 honvéd lesz ez épületekben elszállásolva.

— **Az erdélyi lótenyésztők** régi kívánsága teljesült: Fogarason állami ménes állítottatott fel, hová Mező-Hegyesről szállítottatott 85 anyaló. A ménes prancsnoka Illiczky alezredes, igazgatója Lázár Jakab.

— **Az üstökös csillag** három nap óta nálunk is látható az északi ég alján, habár igen elmosódott üstökkel; a bécsi csillagvizsgáló-intézet jelentése szerint ez üstökös szeptember végéig 70 és néhány fokon lesz az egyenlítő felé, s körülbelül azon gyöngye világitással, melylyel feltűnésekor birt lesz megfigyelhető.

— **Jégverések,** több helyről veszünk jégjárásokról kedvetlen értesítéseket, közelebből Háromszék felső részén diónagyságu jég tette porrá a gazda minden reményeit, a napokban pedig Fogaras vidékének egy része is tetemes károkat szenvedett.

— **Tisza Kálmán** a m. észak-keleti vasutitársaságnál igazgatótanácsosi állásáról lemondott, s egyuttal kinyilatkoztatta, hogy netaláni megválasztása esetére, jövőben sem fogadja el ez állomást.

— **Kerekes Sámuel** az „Erdély“ szerkesztője ten nap tartá esküvőjét városunk egyik bájos és szelleműs hölgyével, Pajna Nina k.-asszonnyal. A boldog pár az estvéli vonattal már utra indult, s pár hónapra lesznek körünkből távol. Szerencsét kívánunk a tiszta szeretet által megkötött fűggyhez.

— **Korondi fürdőnk** vett tudósítások szerint a fürdőidény ott az elmúlt évinél is sokkal élénkebb és

H I R D E T M É N Y E K.

látogatottabb lesz; július 1-én kezdve majd minden szál-
lás le van foglalva.

— **Tábornokok létszáma** a közelebbi kiadott ka-
tonai utasítás szerint a magyar tartományban 36 tábor-
nok van tényleges szolgálatban és pedig egy lovassági
tábornok, 8 altábornagy és 27 altábornok.

— **A halottak eltemetése**nek kérdése mindenfelé
érdeklí a közönséget; legközelebből Bécsben tartatott ez
iránt a középítészeti bizottságban értekezlet, s indítvá-
nyá vált, miként a kivitelre nézve próbák tétessenek; a
próbákat Siemens lipcei gyártulajdonos fogja eszközölni.
Vederemo.

— **Felhívás.** Mintán az erdélyi gazdák harma-
dik vándorgyűlése folyó 1874. október 1., 2., 3. és 4.
napjaiban fog megtartatni, tisztelettel telkérnek a ha-
tóságok, magánosok és egyletek, hogy a vándorgyűlésen
tárgyalatni óhajtott témákat, kérdéseket vagy indítvá-
nyokat legkésőbb f. é. augusztus 15-ig az erdélyi gaz-
dasági-egylet titkári hivatalához eljuttatni sziveskedjenek.
Kelt Kolozsvárt 1874. július 2-án, báró Huszár Sándor
egyleti alelnök. Gamauf Wilmos, egyleti titkár.

Nemzetközi gabonavásárt rendez évenként a buda-
pesti áru- és értéktőzsde bizottsága, az idei gabonavásár
f. év augusztus 3-án lesz.

— **Budapesten** ez évben tartandó második egye-
temes tanító-gyűlés rendező bizottsága ez alkalomra egy
tanszerkiállítás is szándékozik rendezni. E kiállítás célja
részben az lenne, hogy a népiskolák tanítói a taneszkö-
zöknek minél helyesebb és kimerítőbb ismeretéhez jus-
sanak, részint az, hogy e kiállításon iskolai hatóságaink
a taneszközöket vagy a kiállítón vásárolva, vagy a kiál-
lítóknál megrendelve könnyebben megrendelhessék. E ki-
állítás f. évi augusztus 9., 10., 11. és 12-én lesz Buda-
Pesten, a rendező bizottmány elnöke Molnár Aladár, tit-
kára Péterfy Sándor és alpenztárnoka Roth Vilmos fel-
szólítást intéz minden nevelésbaráthoz vagy bármi rész-
ben az ügy iránt érdeklőhöz, hogy a kiállítás költségei-
nek fedezésére bármi csekély adománnyal áldozzanak.
Az adományok a rendező bizottság alpenztárnoka Roth
Vilmos urhoz küldendők (Budavár állami tanítóképzde.)
Lapunk nyitva áll e szíves adakozásoknak.

— **A Fellegi Viktor** által szerkesztett „Apollo”
czimű zeneműfolyóirat ez évi 13. 14-ik kettős számának
tartalma: 1) Tavasz dal, Gobbi Henrikől. 2) Egy este
a Margitszigeten, (idylle) Hölzl Lőrincztől. 3) Rokonke-
bel (lengyelke) Buky Györgytől. 4) Örömhagók, (gyors
polka) Buky Györgytől. 5) Két kedvelt népdal: I. Ha
meghalok csillag leszen belőlem. II. Fakó lovam fel van
kantározva. 6) A patakcsa, férfinégyes Liszt Ferencztől.
7. Választás, (matrózda négy férfinégyes) Allaga Gézá-
tól. — A borítékon: Felhívás előfizetésre. — A zenetör-
ténelme Kapi Gyulától. — Az első magyar férfinégyes
stb. Előfizetési ár egész évre (mintegy 100 válogatott ze-
neműre) 6 frt, félévre 3 frt. A jelen kettős szám ára kü-
lön 1 frt. Az előfizetés vidéken legcélszerűebben a pos-
tahivataloknál postautalványozás útján eszközölhető, Bu-
dán az „Apollo” kiadóhivatalában, iskola-utca 681. sz.
a. Minden eddig megjelent szám és kötet folyton kap-
ható. Ujabbán is felhívjuk zeneműpártoló közönségünk-
nek figyelmét ez egyetlen hazai zenészet szakközlönyre,
mely a mellett, hogy folyton új meg új, részint hazai
részint a jelesebb külföldi zeneművekkel gazdagítja a ze-
neműpártolókat ismeretét: az előfizetőket más előny is ré-
szelteti, t. i. a folyóirat hátlapján közölt zeneműjegyzék
műveit Az „Apollo” kiadóhivatala útján fél áron szerez-
hetik meg.

Bécsi tőzsdei árkelet.)

(Július 7-én.)

5% metallique	70.10
5% nemz. államkölcsön	75.30
1860. államkötvény	110.25
Bankrészvény	97.1
Hitelrészvény	224.50
London	111.60
Ezüst	105.10
Arany	—
Napoleon arany	8 92 1/2
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	76.25
„ „ „ temesi	75.—
„ „ „ erdélyi	73.50
„ „ „ horvát-slavon	78.—

Főmunkatárs és a jogi rész vezetője:

Kuti Albert.

Sz. 7159.

1874.

polg.

Felhívási hirdetmény.

A maros-vásárhelyi kir. törvényszék
által felszólíttatnak mindazok, kiknek ma-
ros-vásárhelyi kir. alügyész néhai Lukácsfi
Aurél ellen valami követelésük van, hogy
ezt jelen hirdetménynek a hirlapbani har-
madszori megjelenésétől számítandó 45
nap alatt ezen kir. törvényszékhez annyi-
val bizonyosabban bejelentsék, mert kü-
lönben követelésük tekintetbe nem fog
vétetni.

A kir. törvényszéknek M.-Vásárhelytt
1874. június 15-én tartott üléséből.

Hildebrand József,
elnökhelyettes.

Ziegler.

jegyző.

(37) (3—3)

334. Sz.

(40) (1—3)

HASZONBÉRI HIRDETÉS!

A nagy-enyedi ev. ref. főtanodának
diódi, s hozzá tartozó tövisi és
paczalkai,

140 holdnyi

szántó-, kaszáló- s szőlőből álló bir-
toka 1874. év szeptember 29-ik napjától
kezdve három egymásután következő évre,
haszonbérbe Diódon, a tanoda házában
f. év szeptember 12-én d. e. 10 óra-
kor nyilvános árverezési uton a legtöbbet
ígérőnek ki fog adatni.

Bérleni kívánók 50 frt, bánatpénzt tar-
toznak letenni. Az irt napig bánatpénzzel
terhelt zárt-ajánlatok (offert) is elfogadtat-
nak. A részletes feltételek alólírtnál megte-
kinthetők.

N.-Enyed, 1874. július 3-án.

Bogdán Lajos,

gazda-gondnok.

(41)

Hirdetmény.

(1—3)

Maros-Sz.-györgyön a kor-
csomárolásijog, fogadó házzal
1875. 1-ső januártól fogva ha-
szonbérbe adandó.

Értekezhetni helytt az udvarban.

Hirdetmény.

Maros-Vásárhelytől 1 és 1/2 óra távol-
ságra fekvő GÖCS községben Csanádi
Sámuel örökösének mintegy

300 hold birtoka

jó karban lévő udvar-házzal és az országot
melletti korcsmával

szabad kézből eladó.

Venni szándékozik bővebben értekezhet-
nek Maros-Vásárhelytt, kir. aljárásbíró:
Csanádi Bélánál.

(38)

(2—8)

TELEGRAMM

Moldován György urnak

Maros-Vásárhelytt.

Bremi nemzetközi kiállítás jun. 14. 1874.

A jury minden varrógép-kiállítók között
a legmagasabb jutalmat:

az arany-érmet

a „Singer Manufacturing Co. New-York” czimű
ezégnak adományozta, mint a melynek kitűnő gé-
pei a legkülönbözőbb czélokra teljesen megfe-
lelnek.

Newlinger G.,

nevezett cég főügyvivője.

A raktáromban levő varrógépek kitűnő-
ségét illetőleg ennél nem kell nagyobb ajánlat.

Moldován György.

(36)

(2—3)

ÜZLET-ELADÁS.

Fűszer, festék- és anyagkereskedésem Maros-Vásárhelytt a főpiacon (Széchenyi-tér) a
„Transilvánia” vendéglő közvetlen szomszédságában illő feltételek mellett
eladó.

Fűszerüzletre, fekvésénél fogva, az egész m.-vásárhelyi piacon legalkalmasabb, mivel mé-
szárszékek és zöldség-piacz mellette és előtte vannak; királyi-, postai- és távirdai hivatalok ha-
sonlóképpen.

Az üzleti helyiség diszre és nagyságra a legelső közl való, és rögtön átvehető, a benne
található portékával és stelagekkal, kívánat szerinti évekre.

Az üzlet feletti lakás az emeleten hasonlóképpen 6 vagy több évre bérbe kiadó, eshető-
leg pedig az egész épületes telek örök-áron is eladó.

Értekezhetni személyesen, vagy bérmentes levelekkel postán, üzlet- és ház-
tulajdonos ÁLGYA DÁNIEL-lel Maros-Vásárhelytt.

(39)

(1—3)

Nyomtatta Imreh Sándor Maros-Vásárhelytt ev. ref. főiskola gyorssajtóján 1874.